Súd:	Okresný súd Humenné
Spisová značka:	6C/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6120445222
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Kurucová
ECLI:	ECLI:SK:OSHE:2022:6120445222.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobkyne: S. P., rod. T., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, Humenné, zastúp: JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou, Laborecká 1896/58, Humenné, proti žalovanému: N. D., nar. X.XX.XXXX, bytom B. č. XXX, zastúp.: JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, advokátska kancelária, Kalininova 675, Humenné, o zaplatenie 50 000 eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobkyni 50 000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50 000 eur od 1.1.2018 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala dňa 8.12.2020 na Okresnom súde Banská Bystrica žalobu, ktorou žiadala, aby žalovaný bol zaviazaný uhradiť jej 50 000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 1.11.2018 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania.

2. Podanú žalobu odôvodnila tým, že ako veriteľka uzatvorila dňa 6.8.2006 zmluvu o pôžičke s dlžníkom P. D., na základe ktorej mu požičala sumu 166 000 eur. Dlžník sa zaviazal požičané finančné prostriedky vrátiť do 30.9.2010, avšak žalobkyni vrátil len 10 000 eur.

Sprostredkovateľom poskytnutia pôžičky bol žalovaný, ktorý z toho mal finančný prospech a preto sa rozhodol pristúpiť k dlhu a uzatvoril so žalobkyňou Dohodu o pristúpení k záväzku a uznaní dlhu z 19.4.2017. V tejto dohode sa zaviazal uhradiť žalobkyni sumu 50 000 eur za pôvodného dlžníka v lehote do 31.12.2017 a zároveň vyhlásil, že dlh uznáva čo do základu i čo do výšky.

Žalobkyňa preto žiadala, aby bol zaviazaný zaplatiť jej sumu 50 000 eur, lebo napriek uzatvorenej dohode svoj záväzok nesplnil.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn. 40Up/368/2020 vydal platobný rozkaz, ktorým podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor a vec bola postúpená Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie dňa 23.4.2021.

4. V podanom odpore žalovaný uviedol, že nárok žalobkyne neuznáva ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Nie je si vedomý, aby niekedy takúto dohodu podpisoval a popiera, aby mal dlh voči žalobkyni vo výške

50 000 eur. Nikdy si od nej žiadne peniaze nepožičal a z finančnej pôžičky poskytnutej P. D.Á. nemal žiaden majetkový prospech.

Vyjadril sa tak, že v čase údajného uznania dlhu žiaden záväzok žalovaného voči žalobkyni neexistoval. Navyše, tento úkon nemá zákonom predpísané náležitosti, lebo zákon pre platné uznanie dlhu požaduje presné určenie dlhu čo do jeho výšky aj dôvodu jeho vzniku. V danom prípade absentuje exaktné stanovenie dôvodu vzniku dlhu. Z kontextu žaloby a jej príloh je zrejmé, že dôvodom dlhu nemôže byť pôžička, nakoľko táto bola zo strany žalobkyne poskytnutá P. D. a nie žalovanému. Údajný finančný prospech, ktorý mal mať žalovaný nebol žiadnym spôsobom preukázaný. Žalovaný zároveň spochybnil vedomosť o tom, že išlo o premlčaný záväzok, lebo je zrejmé, že nešlo o jeho záväzok, ale záväzok tretej osoby. Žalovaný nebol účastníkom pôvodnej zmluvy o pôžičke.

5. K odporu žalovaného žalobkyňa uviedla, že právo z podpisu žalovaného na Dohode o pristúpení k záväzku a uznaní dlhu bola osvedčená na Notárskom úrade S.. J. J. v H., kde žalovaný predmetnú dohodu vlastnoručne podpísal. Uzatvorenie tejto dohody inicioval žalovaný, ktorý vypracoval aj text dohody a pri uzatváraní nedal žalobkyni najavo iný úmysel než ten, ktorý bol obsahom dohody.

Pokiaľ ide o majetkový prospech, ktorý mal žalovaný z pôžičky poskytnutej P. D., tak žalobkyňa poukázala na obsah spisu Krajského riaditeľstva PZ Prešov, kde v rámci trestného konania boli vypočutí svedkovia P. D. a X.. O. F.. Z ich výpovedí vyplynulo, že finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa požičala dlžníkovi, boli investované aj do prevádzky stavebnín patriacej žalovanému.

Žalobkyňa sa vyjadrila tak, že právny úkon uznanie záväzku je platný, lebo žalovaný v prvom rade platne pristúpil k dlhu a následne tento uznal.

6. Žalovaný sa k podaniu žalobkyne vyjadril tak, že vždy mal záujem na tom, aby pôvodný dlžník pôžičku žalobkyni vrátil a z toho dôvodu ju ani nenahováral na to, aby nezaplatila súdny poplatok za podanú žalobu. Tiež poprel, aby vypracoval text dohody, lebo jej uzatvorenie inicioval K. W., ktorému žalobkyňa vyplatila sumu 32 000 eur za služby spojené s vymáhaním pohľadávky.

V predmetnom podaní žalovaný uviedol, že podpísal dohodu, avšak len z dôvodu, že mu bolo povedané, že ak takúto dohodu podpíše, K. W. zabezpečí, aby P. D. vyplatil zvyšok pôžičky.

V trestnom konaní nikdy nebolo preukázané, že finančné prostriedky poskytnuté P. D. na základe zmluvy o pôžičke boli preinvestované v predajni stavebnín patriacej žalovanému. Dokonca v nájomnej zmluve, ktorú mal žalovaný uzatvorenú so spoločnosťou P. D., bolo uvedené, že nájomca nesmie vykonávať žiadne stavebné úpravy bez písomného súhlasu prenajímateľa.

Žalovaný znova tvrdil, že uznanie dlhu nemá zákonom predpísané náležitosti a dlh môže uznať výlučne dlžník. Nevyhnutným predpokladom takéhoto úkonu je, že dlh musí skutočne existovať. Z podaní žalobkyne a predložených listinných dôkazov nie je zrejmé, že existoval akýkoľvek dlh medzi žalobkyňou a žalovaným a preto je uznanie dlhu neplatným právnym úkonom. Navyše, pri uznaní dlhu je potrebné, aby bol dlh špecifikovaný čo do dôvodu, ako aj čo do výšky. Z uznania dlhu z 19.4.2017 nie je zrejmý skutkový ani právny dôvod dlhu a teda nie je ani splnená základná požiadavka, ktorá je nevyhnutná pri takomto právnom úkone.

K pristúpeniu k záväzku sa žalovaný vyjadril tak, že spôsobuje zmenu záväzku len v subjektoch záväzkového právneho vzťahu, lebo dochádza k zmene počtu dlžníkov, avšak nedochádza k zmene obsahu pôvodného záväzkového vzťahu. V danom prípade sa žalovaný ako pristupujúci dlžník zaviazal žalobkyni uhradiť 50 000 eur za pôvodného dlžníka najneskôr do 31.12.2017. Žalovaný namietal premlčanie nároku vzhľadom na márne uplynutie trojročnej premlčacej doby.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o pôžičke, Dohodou o pristúpení k záväzku a uznaní dlhu, s uznesením KR PZ Prešov Č.: J.-XX/X-C.-N.-XXXX, s príkaznou zmluvou, oboznámil sa s časťami zápisníc z trestného konania a zo spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/118/2018, vypočul svedkov W. D., O. D. a K. W.. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané nasledovné skutočnosti:

8. Dňa 6.8.2009 uzatvorila žalobkyňa ako veriteľka s dlžníkom P. D. písomnú zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu požičala sumu 166 000 eur. Dlžník sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť jednorazovo v hotovosti do 30.9.2010. Medzi stranami bol dohodnutý aj úrok a to vo výške 5 % ročne, čo činilo sumu 8 300 eur za jeden rok. Dlžník sa zaviazal ročný úrok splatiť vždy k 1.1. za predchádzajúci kalendárny rok.

9. Dňa 19.4.2017 bola stranami sporu podpísaná listina označená ako Dohoda o pristúpení k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka a Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka.

V tejto listine bolo uvedené, že pôvodným dlžníkom je P. D., nar. X.X.XXXX, bytom Q. č. X, pristupujúcim dlžníkom N. D., nar. X.XX.XXXX, bytom J.. R. XXXX/X, H. a veriteľkou S. P., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, H..

V článku I. tejto písomnosti sa uvádza, že predmetom Dohody je pristúpenie pristupujúceho dlžníka k záväzku pôvodného dlžníka voči veriteľovi s tým, že pristupujúci dlžník bude povinný uhradiť dlh veriteľovi spoločne a nerozdielne spolu s pôvodným dlžníkom do výšky 50 000 eur.

V článku II. sa uvádza, že veriteľ požičal pôvodnému dlžníkovi na základe zmluvy o pôžičke z 6.8.2009 sumu 165 969,59 eur (5 000 000 Sk). Do dňa podpísania dohody pôvodný dlžník požičanú sumu veriteľovi vrátil len vo výške 10 000 eur, preto pristupujúci dlžník sa dobrovoľne zaväzuje uhradiť veriteľovi časť dlžnej sumy vo výške 50 000 eur za pôvodného dlžníka najneskôr do 31.12.2017 a to z dôvodu, že z pôžičky mal finančný prospech aj pristupujúci dlžník.

V článku III. sa uvádza, že podpisom tejto zmluvy pristupuje pristupujúci dlžník so súhlasom veriteľa a na základe žiadosti pôvodného dlžníka k časti dlhu špecifikovanému v článku II. ods. 2 a stáva sa tak popri pôvodnom dlžníkovi povinným zaplatiť spoločne a nerozdielne dlh veriteľovi vo výške 50 000 eur.

V článku IV. sa uvádza, že zároveň pristupujúci dlžník týmto uznáva svoj dlh voči veriteľovi čo do dôvodu a výšky 50 000 eur a toto uznanie robí s vedomím, že ide o premlčaný nárok veriteľa proti pôvodnému dlžníkovi.

V článku V. sa uvádza, že zmluvné strany svojimi podpismi potvrdzujú, že ich vôľa prejavená v tejto zmluve bola slobodná, vážna a bez omylu.

10. Žalobkyňa vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že v minulosti spolu s manželom vlastnila firmu, ktorá sa venovala predaju stavebného materiálu a túto firmu odpredala žalovanému. Po určitej dobe chcela finančné prostriedky požičať a žalovaný sprostredkoval pôžičku pre dlžníka P. D., ktorému požičala sumu 166 000 eur. Žalovaný jej doniesol na podpis prvú zmluvu, v ktorej však nebol uvedený dátum vrátenia peňazí a on osobne tento dátum do zmluvy dopísal. Následne jej doniesol opravenú zmluvu, kde boli všetky údaje. Keď uplynula doba vrátenia peňazí, tak žalobkyňa prostredníctvom advokátky podala návrh na vydanie platobného rozkazu, ale neuhradila súdny poplatok, ktorý bol vyšší než 9 000 eur. Preto sa konanie zastavilo. Žalovaný ju niekoľkokrát uisťoval v tom, že ak jej nevráti peniaze pán D., tak zaňho vráti pôžičku on. Dňa 15.6.2015 jej dohodol stretnutie s K. W., o ktorom jej bolo povedané, že pracuje pre vymáhačsku spoločnosť. Podpísala s ním zmluvu a dala mu aj určité finančné prostriedky na vymoženie dlhu. Následne jej predložil dohodu z 19.4.2017 a vysvetlil jej, že žalovaný jej na základe toho vráti 50 000 eur, lebo z požičaných peňazí mal určitý majetkový prospech. Hovorilo sa o tom, že bol vypracovaný znalecký posudok o zhodnotení prevádzky žalovaného v rozmedzí od 1 500 000 do 1 700 000 Sk. Žalobkyňa to brala tak, že žalovaný si vstúpil do svedomia a keď vedel, že D. pôžičku nevráti, tak jej chcel on vrátiť aspoň 50 000 eur, lebo zhruba o takúto sumu bola zhodnotená jeho prevádzka. Predtým sa viackrát vyjadril tak, že sumu 50 000 jej vyplatí on. Keď jej pán W. doniesol dohodu a vysvetlil je obsah, tak ona s tým súhlasila, lebo predpokladala, že dostane aspoň sumu 50 000. Dohoda bola vyhotovená a podpísaná žalovaným a ona ju tiež podpísala. Podpísala ju v ten deň, ako je na dohode uvedené. Vedela, že ide o pristúpenie k záväzku a že žalovaný jej chce vrátiť 50 000 eur. Zodpovedalo to tomu, že v minulosti sa viackrát rozprávali a žalovaný sľúbil, že jej sumu 50 000 eur uhradí on. S pristúpením k dlhu súhlasila, vedela o čo sa jedná a originál dohody aj podpísala. Keď žalovaný peniaze nevrátil, tak podala žalobu na súd.

Na doplňujúce otázky žalobkyňa uviedla, že pravdepodobne text dohody vyhotovil advokát, ona si dohodu prečítala a podpísala ju v dopoludňajších hodinách u seba doma.

11. Žalovaný vo svoje výpovedi potvrdil, že v minulosti odkúpil od žalobkyne a jej manžela spoločnosť, ktorá sa venovala stavebnému materiálu, a teda vedel, že žalobkyňa má finančné prostriedky uložené v T. D.. Vedel, že chce peniaze zhodnotiť a bol s ňou v banke, aby vybrala hotovosť. Sprostredkoval požičanie peňazí pánu D., ktorý mal od neho prenajaté stavebniny a vedel, že je solventný.

Po určitom čase ho žalobkyňa oslovila s tým, že jej pán D. požičané peniaze nevrátil a on z dobrej vôle za ním vycestoval do N., kam sa presťahoval. Chcel žalobkyni pomôcť a zabezpečiť vrátenie finančných prostriedkov. Tvrdil, že z týchto peňazí nemal žiaden osobný prospech, ale len výdavky. D. poslal na jeho účet sumu 10 000 eur, ktoré on vybral z účtu a odniesol žalobkyni. Dokonca bol so žalobkyňou za advokátkou, ktorá spísala návrh na vydanie platobného rozkazu a poprel, aby žalobkyňu odhováral od zaplatenia súdneho poplatku. Nemôže teda za to, že žalobkyňa súdny poplatok nezaplatila a prišla tak o možnosť legálne vymáhať svoj dlh.

V dobrej viere chcel žalobkyni pomôcť a preto sprostredkoval stretnutie s pánom W., ktorý ho navštívil 19.4.2017 s vyhotovenou dohodou, ktorú má súd k dispozícii. Tvrdil mu, že pán D. chce vyplatiť žalobkyni peniaze, ale len za situácie, že sa na zaplatení dlhu bude podieľať aj on a to sumou 50 000 eur. Povedal mu, že ide len o formalitu, len o papier, ktorý keď podpíše, tak on ho ukáže D. a presvedčí ho, že aj žalovaný sa chce podieľať na splatení pôžičky. Následne mala byť dohoda roztrhaná. Neskôr sa dozvedel, že žalobkyňa vypláca pánu W. nejaké finančné prostriedky, ktorý sa zrejme pred ňou potreboval prezentovať, že niečo urobil a preto spísal dohodu o pristúpení k záväzku a presvedčil ho, aby ju podpísal.

Žalovaný poprel, aby jeho podpis bol overovaný u notárky, tvrdil, že dohodu podpísal v reštaurácii D. C. H.. Podpisoval ju s tým úmyslom, že ide len o formalitu, ktorá má presvedčiť pána D., aby žalobkyni vrátil zvyšok pôžičky. Dohoda mala byť roztrhaná, lebo reálne nikdy nechcel žalobkyni sumu 50 000 eur vrátiť.

Žalobkyňa ho viackrát kontaktovala s tým, aby jej vrátil 50 000 eur, čo on neurobil, lebo bol uvedený do omylu W. s tým, že ide len o formálne podpísanie papiera, ktorý sa neskôr roztrhá.

Poprel, aby jeho podpis mal byť overovaný na notárskom úrade, naopak tvrdil, že vo večerných hodinách pred reštauráciou D. H. pod svetlom verejného osvetlenia podpisoval dohodu, ktorú ani nečítal, ale W. mu vysvetlil, čo je jej obsahom. Malo to byť tak, že W. ukáže D. doklad o tom, že žalovaný zaplatí z pôžičky 50 000 a zvyšok zaplatí D.. Predpokladal, že to vyplynulo z toho, že D. investoval určité finančné prostriedky do obnovy jeho prevádzky, ktorú mal v nájme. On však takýto súhlas nedal, ale odhadom mohlo byť preinvestovaných asi 1 500 000 Sk, čomu by zodpovedala suma 50 000 eur. Preto s takouto sumou aj súhlasil. V každom prípade bol presvedčený o tom, že ide len o fiktívnu dohodu a podpísal by ju, aj keby tam bola uvedená iná suma.

12. V konaní bola vypočutá ako svedkyňa W. D., pracovníčka R. Ú. S.. J., ktorá na pojednávanie doniesla aj overovaciu knihu, z ktorej vyplynulo, že pod poradovým číslom XXX bol dňa XX.X.XXXX pod číslom XXXXXX/XXXX overený podpis osoby, podpis ktorej sa overoval. V príslušnom riadku je uvedený čitateľný podpis D., pričom do nahliadnutí do tejto osvedčovacej knihy žalovaný na pojednávaní uviedol, že podpis vyzerá ako jeho, on ho nespochybňuje, ale nepamätá sa, aby ho overoval u notárky.

Svedkyňa ďalej uviedla, že osoba, ktorej podpis sa overoval, teda pán D., bol osobne prítomný na notárskom úrade, predložil občiansky preukaz, ktorého číslo je zaevidované, avšak iba v elektronickej podobe. Svedkyňa uviedla, že pred účasťou na pojednávaní overila údaje v elektronickej podobe a zistila, že podpis bol osvedčovaný dňa XX.X.XXXX o XX.XX hod. v kancelárii notárky S.. J.. Dohoda bola overovaná v počte trikrát.

13. Svedkyňa O. D., dcéra žalobkyne, vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že má vedomosť o tom, že žalovaný sprostredkoval požičanie peňazí jej matkou pánovi D.. So žalovaným sa pravidelne stretávali a rozoberali situáciu ohľadne vrátenia pôžičky, lebo D. peniaze nechcel vrátiť. Pýtali sa žalovaného aj na možnosť, aby to vymáhali súdnou cestou, ale on ich od toho odhováral, lebo tvrdil, že keď on niekedy vyhral nejaké peniaze na súde, tak mu nikdy neboli vyplatené. Vyjadrila sa tak, že ona osobne nevedela

o tom, že je možnosť premlčania nejakého dlhu a ani o tom, že uplynutím času sa peniaze už nedajú vymáhať.

Vie o tom, že žalovaný sprostredkoval vymáhanie peňazí aj prostredníctvom pána W., ktorý navštevoval jej matku, vozil ju niekam autom a ona bola po týchto stretnutiach vždy neistá a zmätená. Žalovaný sa vždy vyjadroval tak, že ak peniaze nevráti D., tak je ochotný ich vrátiť on. Konkrétne sa vyjadroval tak, že vráti sumu 50 000 eur, lebo taká suma bola investovaná pánom D. do jeho prevádzky.

14. Svedok K. W. vo výpovedi pred súdom uviedol, že osobne pozná žalobkyňu aj žalovaného. V minulosti bol oslovený pánom T., či by vedel poradiť vo veci vymáhania pôžičky, a preto sa stretol so žalobkyňou, ktorá mu ukázala papiere a on skonštatoval, že sa s tým nič nedá robiť, lebo lehota na plnenie už uplynula. Neskôr jej povedal, že s tým niečo urobí, avšak vo svoje výpovedi nechcel byť konkrétny, lebo sám je trestne stíhaný a nechcel sa vyjadrovať k tomu, čo je predmetom trestného stíhania. Vyjadril sa tak, že má vedomosť o tom, že žalovaný a D. si prehadzovali medzi sebou zodpovednosť za to, kto žalobkyni vráti peniaze.

K samotnej dohode uviedol, že ju podpísal žalovaný osobne u notárky S.. J.. Text dohody vyhotovil právnik, ale on sa rozhodol, že bude spísaná, lebo bol poverený vymáhaním dlhu. Pred vyhotovením textu dohody komunikoval so žalovaným aj s pánom D.Á.. Žalovaný si dohodu prečítal, lebo je to svojprávny človek. Predtým spolu sústavne komunikovali a keď žalovaný dohodu podpísal, tak on jeden rovnopis tejto dohody poslal poštou pani P., teda žalobkyni. Dohoda bola vyhotovená pravdepodobne v troch exemplároch a nevedel sa vyjadriť, či si jeden exemplár nechal a či ho predkladal aj v rámci svojho trestného stíhania. So žalobkyňou už neskôr nekomunikoval, lebo sa voči nemu začalo trestné stíhanie. Podľa jeho vyjadrenia žalovaný tiež dostal jeden rovnopis dohody, avšak bez podpisu žalobkyne, lebo dostal len to, čo podpísal u notárky.

15. Súdu bola predložená príkazná zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a K. W. dňa 13.7.2015. Príkazník sa zaviazal vykonávať činnosť smerujúcu k vymoženiu splatnej pohľadávky od P. D..

16. Uznesením Krajského riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Prešov Č.: J.-XX/X-C.-N.-XXX z 31.7.2020 bolo zastavené trestné stíhanie vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu preto, že doposiaľ nestotožnená osoba v presne nezistenom čase dňa 6.8.2009 vylákala v H. a inde od S. P. sumu 166 000 eur v zmysle zmluvy o pôžičke z 6.8.2009 uzatvorenej medzi S. P. ako veriteľom a P. D. ako dlžníkom, v zmysle ktorej sa dlžník zaviazal zhodnotiť poskytnuté finančné prostriedky s ročným úrokom 5 % a s dobou vrátenia do 30.9.2010 a to aj napriek tomu, že vedel, že tieto finančné prostriedky nezhodnotí a veriteľovi nevráti, následne ani na základe výzvy tieto finančné prostriedky nevrátil ani sčasti, čím týmto konaním spôsobil S. P. škodu vo výške najmenej 166 000 eur. Trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

17. Na pojednávaní dňa 13.1.2022 bol vykonaný dôkaz prečítaním listiny, a to časti zápisnice Č.: V.-XXX/X-C.-H.-XXXX z 1.3.2018, ktorá zápisnica je súčasťou trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/118/2018, žalovaný v nej uviedol „Ešte keď sme sa rozprávali s K.. W., tak som mu povedal, že v podstate z toho dlhu pani P. som ochotný vrátiť časť peňazí, ktoré skutočne investoval P.. D. do mojej nehnuteľnosti, aj keby som to nemusel. Bral som to tak z ľudského hľadiska. Znalec, ktorý ohodnotil investíciu P.. D. v mojej budove to ohodnotil tak na 50 000 eur. Tieto som bol ochotný ja uhradiť pani P..“

„Pri stretnutí sa ma spýtal, či ešte stále platí to, že vrátim pani P. časť dlhu. Teda tú sumu, ktorú P.. D. investoval do mojej nehnuteľnosti. Ja som povedal, že nemám s tým problém a že tak, ako som povedal predtým, že sumu 50 000 eur môžem pani P. uhradiť. K.. W. mi vtedy hovoril, že aby mohol vymôcť peniaze od P.. D. na súde, musí to byť čisté a on musí uviesť presnú sumu. Aby musel vyčísliť presnú sumu povedal mi, aby som mu podpísal zmluvu o postúpení pohľadávky. S týmto ja som nemal problém a zmluvu som podpísal. Myslím, že jednu kópiu mi nechal a čo urobil s ostatnými dvoma, neviem. K. W. na mňa žiaden nátlak nerobil, nekontaktoval ma kvôli týmto peniazom, nepodnikal žiadne kroky. On v podstate len zmluvne napísal to, čo som mu hneď na začiatku povedal, že som ochotný zaplatiť. O tomto vedela aj pani P.. Teda vedela, že časť toho dlhu môžem a som ochotný zaplatiť aj keď podľa zmluvy s P. D. som to nemusel.“

18. Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že súčasťou trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/118/2018 je aj dohoda, ktorá je predmetom sporu, pričom na nej nie je podpis žalobkyne. Zároveň je tam uvedené, že fotokópia súhlasí s originálom a dátum 24.5.2019. Chcel poukázať na to, že k tomuto dátumu dohoda nachádzajúca sa v trestnom spise nebola žalobkyňou podpísaná.

Na pojednávaní bol oboznámený ako listinný dôkaz aj list odosielateľa K. W. adresovaný S. P. z 19.4.2017, ktorým jej K. W. oznamoval, že sa mu podarilo zabezpečiť pristúpenie k záväzku N. D., ktorý jej uhradí 50 000 eur do 31.12.2017. Zároveň svoj záväzok uznal aj čo do dôvodu a čo do výšky. Odosielateľ K. W. zároveň uviedol, že v prílohe písomností zasiela aj Dohodu o pristúpení k záväzku a uznaní dlhu, ktorú N. D. podpísal a svoj podpis úradne overil u notára.

19. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenia § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je tak isto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútke nerobí právny úkon neplatným.

Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Keďže žalovaný vo svojom odpore namietal premlčanie nároku žalobkyne, musel súd prioritne skúmať, či predmetom sporu nie je premlčaný záväzok, lebo dlžník sa premlčania dovolával.

Podľa čl. II dohody z 19.4.2017 mal žalovaný uhradiť sumu 50 000 eur žalobkyni najneskôr do 31.12.2017. Všeobecná premlčacia lehota tak začala plynúť 1.1.2018 a uplynula 1.1.2021. Žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 8.12.2020, a teda žalobkyňa svoj nárok uplatnila včas. Súd tak považoval námietku premlčania nároku uplatnenú žalovaným za bezdôvodnú.

Žalovaný poukazoval aj na to, že v zmysle pôvodnej zmluvy o pôžičke bol dlžník povinný pôžičku vrátiť žalobkyni najneskôr do 30.9.2010. Trojročná premlčacia lehota by tak uplynula v roku 2013 a nárok by bol premlčaný.

Žalovaný tvrdil, že v prípade pristúpenia k záväzku ide o pristúpenie ďalšieho dlžníka do už existujúceho záväzkového právneho vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom a to na strane pôvodného dlžníka. Pristúpenie k záväzku spôsobuje zmenu záväzku len v subjektoch záväzkového právneho vzťahu, nakoľko tým, že k pôvodnému dlžníkovi pristúpi ďalší dlžník, dochádza k zmene počtu dlžníkov, avšak nedochádza k zmene obsahu pôvodného záväzkového vzťahu. Mal teda za to, že doba splatenia pôžičky sa pristúpením k záväzku nezmenila.

Súd poukazuje na ustanovenie § 516 ods. 1 OZ, podľa ktorého účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti. Tým, že žalovaný dňa 19.4.2017 uzatvoril dohodu o pristúpení záväzku, obsahom ktorej bola aj zmena záväzku ohľadne dátumu splnenia a to do 31.12.2017. Záväzok pôvodného dlžníka, ku ktorému žalovaný pristúpil bol už premlčaný o čom mal žalovaný vedomosť, lebo poznal obsah zmluvy o pôžičke, do ktorej sám dopisoval dátum splatenia pôžičky pôvodným dlžníkom. Navyše, vedel, že žalobkyňa podala žalobu na vymáhanie pôvodnej pôžičky a nezaplatila súdny poplatok a že jej právo sa premlčalo. Navyše, aj z čl. IV. dohody z 19.4.2017 vyplýva, že žalovaný vedel, že ide o premlčaný nárok, ku ktorému pristúpil. Ustanovenie § 533 OZ pritom nevylučuje pristúpenie k peňažnému záväzku, ktorý je premlčaný. Keďže splatnosť dlhu pôvodného dlžníka už uplynula, bolo potrebné stanoviť novú lehotu na plnenie, ktorú strany vymedzili tak, že záväzok žalovaného uhradiť za pôvodného dlžníka žalobkyni sumu 50 000 eur bude najneskôr 31.12.2017. Je potrebné konštatovať, že zmena záväzku spočívajúca v predĺžení lehoty splatnosti sa týka len pristupujúceho dlžníka a žalobkyne ako veriteľky. Lehota pôvodného dlžníka zostala zachovaná. Súd má za to, že Dohoda o pristúpení k záväzku z 19.4.2017 je platná aj pokiaľ ide o určenie lehoty splatnosti záväzku žalovaného uhradiť žalobkyni 50 000 eur a to najneskôr dňom 31.12.2017. Preto považoval podanú žalobu za uplatnenú včas a nárok za nepremlčaný.

21. Medzi stranami nebola spornou skutočnosť, že žalobkyňa ako veriteľka uzatvorila s pôvodným dlžníkom P. D. zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytla pôžičku vo výške 166 000 eur, ktorú mal dlžník splatiť do 6.8.2009.

Spornou bola dohoda z 19.4.2017, lebo žalovaný tvrdil, že nikdy nemal skutočný úmysel uhradiť žalobkyni sumu 50 000 eur a že dohoda v časti uznania záväzku nemá predpísané náležitosti. Považoval tak celú dohodu za neplatnú.

22. Súd považuje Dohodu o pristúpení k záväzku a uznanie dlhu v listine z 19.4.2018 za dva právne úkony, pričom Dohoda o pristúpení k záväzku je dvojstranným právnym úkonom uzatvoreným medzi pristupujúcim dlžníkom a pôvodnou veriteľkou a uznanie dlhu je jednostranným právnym úkonom žalovaného. Oba tieto právne úkony súd považoval za perfektné, spôsobilé vyvolať následok, ktorý sa s takýmito právnymi úkonmi spája.

23. Podľa § 533 OZ, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja sú zaviazaní spoločne a nerozdielne.

Ide o zmenu záväzku v subjektoch záväzkového vzťahu, lebo dochádza k zmene počtu dlžníkov. Ide o určitú formu zabezpečenia pohľadávky, lebo popri pôvodnom dlžníkovi vstupuje do záväzku aj iná osoba. Pristupujúci dlžník sa nestáva účastníkom základného záväzkového vzťahu ako celku a je zaviazaný iba v rozsahu subjektívnej povinnosti, ktorá zodpovedá dlhu, ku ktorému pristúpil. Vo zvyšku sú naďalej záväzkového vzťahu iba veriteľ a pôvodný dlžník. Pristúpenie k záväzku teda samo o sebe neznamená generálny vstup tretej osoby do záväzkového vzťahu, ktorého obsahom je spravidla väčšie množstvo subjektívnych práv a povinností. Z uvedeného vyplýva, že právna úprava pripúšťa i pristúpenie k časti

záväzku, nie len pristúpenie k celému záväzku. Možno pristúpiť k peňažnému záväzku, ktorý je splatný, nesplatný, premlčaný, relatívne neplatný, naturálny a podobne.

24. Žalovaný tvrdil, že pristúpenie k záväzku by malo byť neplatným právnym úkonom pre nedostatok vôle takýto právny úkon vykonať. Ďalším dôvodom neplatnosti by mala byť skutočnosť, že bol uvedený do omylu K. W., ktorý tvrdil, že ide len o formálne podpísanie určitého papiera, ktorý bude neskôr roztrhaný.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ani jeden z týchto dôvodov nespôsobuje neplatnosť dohody o pristúpení k záväzku.

To, že žalovaný mal vôľu uhradiť žalobkyni za pôvodného dlžníka aspoň sumu 50 000 eur vyplynulo jednak z výpovede samotnej žalobkyne, z výpovede svedkyne O. D., svedka K. W., ale najmä z výpovedí žalovaného v rámci trestného konania, ktoré sa viedlo. Žalobkyňa uvádzala, že so žalovaným sa veľakrát rozprávala o nesplácaní dlhu P. D., pôvodným dlžníkom, ako aj o tom, že žalovaný jej chcel splatiť dlh aspoň v takej výške, v akej boli finančné prostriedky z pôžičky investované do jeho prevádzky stavebnín. Túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa O. D., ktorá je síce dcérou žalobkyne, ale jej výpoveď je nadväzujúcou na skutočnosti prezentované nielen žalobkyňou, ale aj samotným žalovaným v rámci trestného konania. Svedkyňa uviedla, že žalovaný bol vždy ústretový v tom, že ak D. peniaze nevráti, tak je ochotný ich vrátiť on do výšky 50 000 eur. Celý čas jej matku o tom ubezpečoval a rétoriku zmenil až keď bol vydaný platobný rozkaz voči nemu. Ona a jej matka sa so žalovaným stretávali opakovane a žalovaný mal túto skutočnosť prezentovať viackrát.

Zo zápisnice o výsluchu žalovaného v rámci konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 3T/118/2018 proti obžalovanému W. žalovaný vypovedal tak, že z dlhu voči žalobkyni je ochotný vrátiť časť peňazí, ktoré P. D. investoval do jeho nehnuteľnosti, aj keby to urobiť nemusel. Bral to tak z ľudského hľadiska a keďže znalec ohodnotil investíciu na sumu 50 000 eur, vyjadril sa tak, že tieto peniaze bol ochotný uhradiť pani P.. Opakovane K. W. povedal, že nemá s tým problém a že sumu 50 000 eur môže pani P. uhradiť. Podpísal Dohodu o pristúpení k záväzku, pričom uviedol, že K. W. naňho žiaden nátlak nerobil a v zmluve len napísal to, na čom sa dohodli a čo bol žalovaný ochotný uhradiť už od začiatku. Uviedol, že aj pani P. to vedela, t. z., že vedela o tom, že je ochotný zaplatiť jej dlh do výšky 50 000 eur.

Rovnako tak sa žalovaný vyjadroval aj pri výsluchu v rámci trestného stíhania vedeného vo veci vedenej na Krajskom riaditeľstve PZ, odbore kriminálnej polície Prešov, kde bolo preukázané, že časť finančných prostriedkov získaných ako pôžičku, investoval P. D. do prevádzky stavebnín patriacej žalovanému.

Súd mal preto za preukázané, že Dohoda o pristúpení k záväzku nemôže byť neplatným právnym úkonom pre nedostatok vôle žalovaného takýto právny úkon urobiť.

25. Súd považoval len za účelovú obranu tvrdenie žalovaného o tom, že Dohoda o pristúpení k záväzku by mala byť neplatným právnym úkonom z dôvodu, že bol uvedený do omylu K. W.. S poukazom na ustanovenie § 49a OZ súd konštatuje, že právny úkon by bol neplatný len v prípade, ak by osoba, ktorej bol tento úkon určený omyl vyvolala alebo musela o tom vedieť. V danom prípade žalobkyňa ako druhá účastníčka dohody o omyle nevedela a ani ho nevyvolala. Navyše, podľa ustanovenia § 40a OZ neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil.

Žalovaný sa nemôže domáhať neplatnosti právneho úkonu z dôvodu, že sám participoval na právnom úkone, ktorý by mal byť vo vzťahu k žalobkyni zavádzajúcim v tom, že by sa mala mylne domnievať, že žalovaný jej chce zaplatiť 50 000 eur, hoci on to nemyslel vážne.

26. Súd považoval Dohodu o pristúpení k záväzku za platnú, lebo obrana žalovaného bola vyvrátená v každom smere. Žalovaný v odpore tvrdil, že dohodu vôbec nepodpísal, neskôr tvrdil, že ju podpísal vo večerných hodinách pod lampou pri reštaurácii D. a nakoniec bolo preukázané, že jeho podpis na dohode bol overený na notárskom úrade o čom svedčí nespochybniteľne záznam v osvedčovacej knihe.

Pokiaľ právny zástupca žalovaného poukazoval na to, že v trestnom spise sp. zn. 3T/118/2018 sa nachádza dohoda bez podpisu žalobkyne, o čom bol urobený záznam 24.5.2019 do spisu, tak táto

skutočnosť bola vysvetlená samotným svedkom K. W.O.. Ten zhodne ako pracovníčka notárskeho úradu uviedol, že dohoda bola vyhotovená celkovo v troch exemplároch, pričom trikrát bol podpis žalovaného overený na notárskom úrade. Avšak v tom čase dohoda ešte nebola podpísaná žalobkyňou, ktorej bola zaslaná poštou priamo K. W.. Teda iba žalobkyňa disponovala originálom dohody o pristúpení k záväzku, kde bol jej podpis a podpis žalovaného. K. W. dokladal do trestného konania dohodu, ktorú mal k dispozícii a to bez podpisu žalobkyne.

To nič nemení na skutočnosti, že medzi žalovaným a žalobkyňou došlo platne k uzatvoreniu dohody o pristúpení k záväzku, lebo túto podpísal najprv žalovaný a žalobkyňa jeho ponuku prijala a dohodu podpísala. Zároveň uviedla, že K. W. jej predtým obsah dohody vysvetlil a aj z postoja žalovaného vyplývalo, že jej chce sumu 50 000 eur vrátiť. Teda dohoda bola oboma zmluvnými stranami podpísaná, obom stranám bola zrozumiteľná a obe strany prejavili vôľu takúto dohodu uzatvoriť.

27. Listina z 19.4.2017 obsahuje ďalší právny úkon a to jednostranný, ktorým žalovaný uznal dlh voči žalobkyni. V čl. IV. žalovaný vyhlásil, že uznáva svoj dlh voči veriteľovi čo do dôvodu a výšky 50 000 eur a toto uznanie robí s vedomím, že ide o premlčaný nárok veriteľa proti pôvodnému dlžníkovi.

Žalovaný sa bránil tým, že uznanie dlhu nemá predpísané náležitosti, lebo absentuje exaktné stanovenie dôvodu vzniku dlhu, ktoré má podstatný význam z hľadiska následkov.

Súd konštatuje, že samotný záväzok žalovaného voči žalobkyni nevznikol uznaním dlhu, ale dohodou o pristúpení k záväzku, ktorá sa nachádza na tej istej listine. Pri logickom výklade obsahu tejto listiny je zrejmé, že žalovaný uznal dlh, ku ktorému pristúpil v čl. I., II. a III. dohody. Článok IV. tejto listiny nemožno vykladať samostatne, ale len vo vzťahu k predchádzajúcim článkom, čo nepochybne vyplýva už z číselného označenia týchto článkov.

Zo samotného ustanovenia § 558 OZ vyplýva, že ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Ide o zabezpečovací prostriedok, ktorý zvýhodňuje postavenie veriteľa uznaním dlhu, ktorý však samotným uznaním nevznikol. Ide pritom o vyvrátiteľnú právnu domnienku a dlžník môže preukázať, že dlh nevznikol alebo netrval.

Keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný pred pristúpením k záväzku nemal voči žalobkyni žiaden dlh, samotné uznanie dlhu by tak nebolo logické, lebo žalovaný by nemohol vo vzťahu k žalobkyni uznať dlh, ktorý neexistoval. Jeho záväzok vznikol až uzatvorením Dohody o pristúpení k dlhu iného dlžníka a následne žalovaný tento svoj dlh voči žalobkyni uznal. Postupnosť týchto vzájomne nadväzujúcich úkonov je zrejmá a celú listinu z 19.4.2017 nie je možné vykladať inak, ako tak, že žalovaný najprv pristúpil k dlhu a potom ho uznal. Zároveň uviedol, že ide o premlčaný nárok, kedy prestane platiť pôvodná premlčacia lehota a vzniká nová desaťročná.

Ak by aj súd považoval samotné uznanie dlhu za neplatný právny úkon, žalovaný by sa nezbavil povinnosti uhradiť žalobkyni sumu 50 000 eur, lebo jeho záväzok vznikol Dohodou o pristúpení a dohodou o zmene lehoty splatnosti záväzku.

Súd tak podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu.

28. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, lebo sumu 50 000 eur mal uhradiť do 31.12.2017. Keď tak neurobil, od 1.1.2018 bol v omeškaní a preto súd priznal žalobkyni aj úrok z omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 517 ods. 2 OZ. Výška úroku z omeškania je určená ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. a to tak, že výška úroku z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V danom prípade 5 % ročne.

29. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, žalobkyňa bola v konaní úspešná a preto jej vo vzťahu k žalovanému súd priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.